

מ"ח 2613/21 - יוסף שגב, ד"ר י. שגב ושות' - עורכי דין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 2613/21

כבד המשנה לנשיאה (בדימוס) נ' הנדל

לפני:

- המבקשים:
1. יוסף שגב
2. ד"ר י. שגב ושות' - עורכי דין

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקשים: בעצמו;עו"ד איתן מעוז

בשם המשיבה:עו"ד קAMIL UTIELA

החלטה

מנחת לפני בקשה למשפט חוזר.

1. המבקשים, עורך דין ומשרד עורכי הדין שהוא עומד בראשו, הורשו בבית משפט השלום בתל אביב-יפו (ת"פ 10-06-32690) (להלן: הכרעת הדין) לבצע עבירה של מסירת דוח הכלול ידעה כזאת במטרה להתחמק מתשלום מס בגיןות מחמירות, לפי סעיפים 117(ב)(1) ו-117(ב)(3) לחוק מס ערף מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: חוק מע"מ).

על קצה המזלג, עניינו של הדוח בתשלום שכר טרחה עבור שירות משפטי שננתנו המבקשים במסגרת מאבק

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין

ירושה בין אם וביתה לבן בין נספ. בהכרעת הדיון נקבע כי המבוקשים קיבלו תשלום שכר טרחה בסך 15,677,698 ₪, עבור שירות משפטי שננתנו לבת. את התשלום הם קיבלו מאימה, בעקבות הסכמים שנכרכטו בין האם לביתה ובין הבת למבוקשים. האחוריים הוציאו חשבונית ונקבעו בה כי הםחייבים במע"מ בשיעור אפס, בטענה כי האם, שהתנוררה ביפן בתקופה הרלוונטית והייתה תושבת חוץ, היא מקבלת השירות (סעיף 30(א)(5) לחוק מע"מ). בהכרעת הדיון נקבע כי לאחר שהבת היא מקבלת השירות ומאחר שהיא תושבת ישראל בתקופה הרלוונטית, היה על המבוקשים לדוח על התשלום כח במע"מ בשיעור מלא בסך 2,391,513 ₪.

בגזר הדיון השני ביום 25.12.2017, נקבע על מבחן 1 שישה חדשים מסר שרoco בעבודות שירות וכן נגזר על כל אחד מהմבוקשים קנס בסך 200,000 ₪.

במקביל להעמדתם של המבוקשים לדין, התנהל הליך אזרחי בבית המשפט המחוזי, במסגרתו נדחה ערעור על שומת המע"מ שהוצאה על ידי המדינה בעניין הדוח הכספי, מושא ההליך הפלילי (ע"מ 09/09/1173) ונדחה גם הערעור שהוגש לבית המשפט העליון (ע"א 16/16272) (להלן: פסק הדיון בערעור האזרחי).

הմבוקשים ערעו על הכרעת הדיון ועל גזר הדיון והמדינה ערערה על קולת העונש בבית המשפט המחוזי (ע"פ 40492-01-18 ועפ"ג 21345-04-18) (להלן: הערעור הפלילי). בפסק הדיון מיום 1.5.2019, מצוין כי לאחר שעוטה רבות של דיןונים, הצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט לחזור בהם באופן הדדי מהערעורים.

הבקשה למשפט חוזר הוגשה ביום 18.4.2021, כמעט שנתיים לאחר משיכת הערעור, ובמרכזה טענת המבוקשים כי קיימות סתיות בין מסקנות הכרעת הדיון ובין מסקנות פסק הדיון בערעור האזרחי, היוצרות ספק בדבר הרשותם. המבוקשים טוענים כי השוני האמור בין פסקי הדיון עולה כדי חשש של ממש כי למבוקשים נגרם עיוות דין, לפי סעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.

2. עינתי בבקשתו למשפט חוזר, בחומר הדעת מטעם היועץ המשפטי לממשלה ובנספחיהן והגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

לאחר מתן פסק הדיון בערעור האזרחי, התקבלה בקשה המבוקשים להוספתו כרואה בערעור הפלילי. כן, במסגרת הערעור הפלילי, המבוקשים העלו את טעונותיהם בדבר סתיות בין הכרעת הדיון לבין פסק הדיון בערעור האזרחי. אולם כאמור, המבוקשים בחרו לחזור בהם מהערעור.

נקודת המוצא לדין בעניינו היא כי משפט חוזר הוא מגנון חריג אותו יש להפעיל במקרים וכי הוא אינו נועד לקיים הליך נוסף של ערעור. הסמכות להורות על קיומו של משפט חוזר משקפת את האיזון העדין בין חשיפת האמת ותיקון הרשותות שווה ובין עקרונות של סופיות הדיון, הוודאות המשפטית והיעילות הדינונית (מ"ח 6020/13 מ"ח 2020). אולם, מדינית ישראל, פסקה 22 (21.10.2014); מ"ח 8653/18 צדיק נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (31.12.2019). כאן, הכשל בבקשתה נסוב סבב היבט דיני פשוט ויסודי. זאת, באשר ליחס בין מיצוי ההליכים הערעוריים טרם פניה לבקשתה למשפט חוזר.

עיוון בפרוטוקולים של הדיונים בבית המשפט המחווזי אשר דין בערעור הפלילי מעלה כי המבוקשים שטחו בהרבה בפני בית המשפט את טענותיהם בדבר השלכות פסק הדין בערעור האזרחי על הרשעתם. ניכר כי מדובר בטענות זהירות לטענות שהմבוקשים שבים ומעלים כתוב בבקשתם למשפט חוזר. ברם, המבוקשים בחרו לחזור בהם מהערעור על הכרעת הדין. בכך הם למעשה ויתרו על הטענות הללו. העובדה כי המבוקשים מתחרטים על כך שימושם את הערעור, בהרהור שלאחר מעשה, אינה מספקת על מנת להסביר את הגלגל לאחר. הטענות לבקשה מעין זו אינה עולה בקנה אחד עם נקודת האיזון האמורה, בין סופיות הדיון לבין המשך הדיון לצורך חישפת האמת. עונינו, נסתם הגולל על יכולת המבוקשים להעלות טענות בדבר סתיות בין הכרעת הדין לבין פסק הדין בערעור האזרחי (ראו מ"ח 18/18 5371 לבן נ' מדינת ישראל (18.5.2020); מ"ח 09/5128 גולן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.4.2010)). יש להזכיר כי מבחינה אובייקטיבית, נראה כי הבקשה למשפט חוזר מהוועו ניסיון לעורר קיצורי דרך ולעקוב את מסלול ההליך הפלילי. הכלל הוא כי טרם הגשת בקשה למשפט חוזר, על המבוקש לעלות בטענות הדיוניות על פי סדר הדין הפלילי. במקורה דין, המבוקשים ויתרו על זכות הערעור כבר בבית המשפט המחווזי ואף לא הציגו כל הסבר משכנע לכך. מכאן כי לא היה אפשרות לגייס בקשה למתן רשות ערעור בבית המשפט העליון. יצא כי קיום דין בבקשתם למשפט חוזר הינו עקיפה של מסלול המשפט הפלילי.

3. סוף דבר, לא הוכחה עיליה של עיוות דין שכן המבוקשים ויתרו על טענותיהם עת חזרו בהם מהערעור הפלילי. דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ט"ז בתמוז התשפ"ב (14.7.2022).

המשנה לנשיאה (בדימוס)